

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 23.09.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 23.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **9026** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Делото е образувано по искова молба от К. Т. С., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ап. 12 и Т. К. С., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], ап. 12 - двамата в качеството им на наследници на Й. Д. С. срещу Националната Здравно-осигурителна каса.

С исковата молба се иска осъждане на ответника заплати на ищците сумата от в размер на 11 315,52 лева /единадесет хиляди триста и петнадесет лева и петдесет и две стотинки/, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразен административен акт. Така предявеният размер на обезщетението представлява размерът на законната лихва върху сумата от 15 926, 65 лева /петнадесет хиляди деветстотин двадесет и шест лева и шестдесет и пет стотинки/ за периода от датата на първия мълчалив отказ за възстановяване на сумата - 07.11.2011 г. (която дата приемаме, че съвпада с датата на постановяване на Решение № РД-Е 126-302/07.11.2011 г. на и. д. главен секретар на НЗОК) до датата, предхождаща датата на реалното възстановяване на посочената сума - 28.10.2018 г.

С допълнителна молба от 17.09.2020 г. адвокат Ф. е направил уточнения, в която се сочи, че ищците К. Т. С. и Т. К. С. са законни наследници на Й. Д. С., тъй като К. С. е бил неин съпруг, а Т. С. е неин син. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗН, съпругът наследява част, равна на частта на всяко дете. С оглед на това, че починалата няма други деца и по силата на самия закон двамата ищци са наследили по S (една втора) част от процесното вземане на наследодателя си. От тази гледна точка, при уважаване на предявения иск, всеки един от двамата ищци има право да получи сума в размер на 5 657,76 лева (пет хиляди шестстотин петдесет и седем лева и седемдесет и шест стотинки), представляваща S (една втора) от общия размер на претендираната сума.

Посочено е, че административните актове, от които са претърпени претендираните

вреди, са два, а именно: 1. първи мълчалив отказ, постановен по заявление с вх. № Е126-01-147/17.06.2011 г., формиран в момента, в който административният орган се е произнесъл изрично с Решение № РД-Е 126-302/07.11.2011 г.; и 2. втори мълчалив отказ, постановен по заявление с вх. № Е126-01-147/17.06.2011 г., формиран в момента, в който административният орган се е произнесъл изрично с Решение № РД-Е126-215/18.07.2014 г. Това са идентични мълчаливи откази за възстановяване на Й. Д.

С. на направените от нея разходи за получена медицинска помощ в Германия в пълния им размер, така както са претърпени и съответно заявени със Заявление с вх. № Е126-01-147/17.06.2011 г. Двата мълчаливи отказа са постановени в рамките на едно производство и връзката между тях е следната:

Решение № РД-Е 126-302/07.11.2011 г., издадено от и. д. „главен секретар на НЗОК“, е било обявено за нищожно с Решение от 26.06.2014 г. по адм. дело 1589/2014 г. по описа на АССГ, като издадено от некомпетентен орган и преписката е била върната на НЗОК за ново разглеждане и ново произнасяне по Заявление с вх. № Е126-01-147/17.06.2011 г. Решението на НЗОК от 07.11.2011 г. не съдържа изрично произнасяне за горницата над 7 977, 77 лв., поради което със същото е формиран мълчалив отказ за тази горница. Това от своя страна е довело до постановяването впоследствие на Решение № РД-Е126-215/18.07.2014 г. на управителя на НЗОК, което обаче отново съдържа изрично произнасяне само за сумата от 7 977, 77 лв., а за горницата над тази сума отново е формиран нов мълчалив отказ. Този нов мълчалив отказ е обжалван и е отменен като незаконосъобразен с влязлото в сила Решение № 7521/29.11.2016 г., постановено по адм. д № 7364/2016 г. на АССГ, 23 състав, потвърдено с Решение № 12618/20.10.2017 г., постановено по адм. д. № 1691/2017 г. на ВАС, Шесто отделение. Двата мълчаливи отказа имат съвместен принос към претърпените от Й. С., а впоследствие и от нейните наследници, вреди, тъй като вредите са започнали да се търпят от момента на формиране на първия мълчалив отказ и са продължили след формирането на втория мълчалив отказ. Въпреки че първият мълчалив отказ от 2011 г. формално не е изрично отменен по съдебен път, налице е влязло в сила съдебно решение, с което преписката е била върната за ново разглеждане, довело до ново идентично произнасяне и нов идентичен мълчалив отказ. Претенциите за възстановяване на разходи е следвало да бъдат уважени в пълен размер още през 2011 г., поради което от тогава се претендира и обезщетение под формата на законна лихва. Вредата е започнала да се търпи от момента на първия мълчалив отказ, но обезщетението е станало изискуемо след влизане в сила на решението, с което е бил отменен втория мълчаливия отказ (20.10.2017 г.).

По-нататък в допълнителната молба е посочено, че окончателните съдебни актове, с които посочените по-горе административни актове са били отменени, са: 1. Решение № 4327/26.06.2014 г, постановено по адм. д. № 1589/2014 г. на АССГ, 33 състав - със същото Решение № РД-Е 126-302/07.11.2011 г., издадено от и. д. „главен секретар на НЗОК“, е било обявено за нищожно и преписката е била върната на НЗОК за ново произнасяне по подаденото от Й. С. Заявление с вх. № Е126-01-147/17.06.2011 г. Решението е влязло в законна сила на 22.07.2014 г. и 2. Решение № 7521/29.11.2016 г., постановено по адм. д № 7364/2016 г. на АССГ, 23 състав - със същото е отменен мълчаливият отказ на управителя на НЗОК, формиран в Решение № РД-Е126-215/18.07.2014 г., за възстановяване в пълен размер на претендираните от Й. С. разходи за получена медицинска помощ в Германия и преписката е върната на

НЗОК за ново произнасяне. Решението е влязло в законна сила на 20.10.2017 г. Актът на АССГ е оставен в сила с Решение № 12618/20.10.2017 г, постановено по адм. д. № 1691/2017 г. на ВАС, Шесто отделение.

Ответникът е подал писмен отговор, в който оспорва изцяло подадената искова молба. След преценка на обстоятелства, касаещи редовността на исковата молба, съдът намира, че следва да насрочи делото за разглеждане в открито заседание.

Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 1, изр. 2 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

Насрочва делото за разглеждане в открито заседание на 28.10.2020 г. от 10,45 часа.

На основание чл. 154, ал. 2 от АПК конституира страните както следва:

1. К. Т. С. и Т. К. С., чрез адвокат Т. Ф. с адрес: [населено място], [улица], вх. Б – офиси, офис № 705 - ищци.
2. НЗОК – ответник по иска.
3. СГП.

За посочената по-горе дата и час да се призоват страните.

Преписи от настоящето определение да се изпратят на страните.